

[Bertel Dahlgaard.]

foretaget. Men det er jo slet ikke det, hele denne Diskussion mellem den højtærede Forsvarsminister og mig har drejet sig om. Den har derimod drejet sig om den uforvarsvarlige Optræden af Det konservative Folkeparti, at man, naar man staar over for den Opgave at samle Folket om Forsvars-sagen i den kommende Tid, kaster den Brand ud, som Det konservative Folkepartis nye Program er.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Finansminister, at den højtærede Ministers Omtale af Ove Rode, hvis Betydning i dansk Politik kun faa vilde driste sig til at sammenligne sin egen Betydning med, lader formode, at den højtærede Minister mente, at jeg skulde have sagt eller vilde sige noget personligt nedsettende om den højtærede Finansminister. Det kunde aldrig falde mig ind; ikke paa nogen Maade. Det, jeg har kritiseret lidt, meget lidt, maaske for lidt, er den højtærede Ministers Behandling af Penge. Derom vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at naar man som jeg sidder i Finansudvalget og gennemgaar de Bevillinger, der foreslaas, kan den højtærede Minister være overbevist om, at jeg er i Stand til at se, om Kontrollen med alle de forskellige Fagministre fra Finansministeriets Side udøves med større eller mindre Paaholdenhed, og den højtærede Minister kan være overbevist om, at Bramsnæs eller det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen i Øjeblikket siddende paa den højtærede Finansministers Plads vilde have betydet en udøvende Kontrol gennem disse fem Maaneder af en langt mere indgaaende Karakter, end Tilfældet har været. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]): Paa hvilke Punkter? Paa hvilke Punkter? Med Hensyn til Fagministrene. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]): Paa hvilke konkrete Punkter?. Jeg siger jo, at det efter mit Kendskab til hele den Gennemgang, som vi har Lejlighed til i Finansudvalget, er mit Skøn.

Dernæst en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Bomholt. Naar han siger, at der er ingen der tager alvorligt, hvad jeg har sagt, forekommer det mig, at der var een. Men det skal det ærede Medlem ikke gøre. Det klæder ikke at blive fornærmet, navnlig ikke den Kanin, der selv begyndte. Jeg skal gerne sige til det ærede Medlem, at her er ikke Spørgsmaal om at paavise forkerte Elementer eller at paavise Fejl i, hvad den ærede Ordførers Parti har foreslaet. Det er Spørgsmaalet om Overgang til Samfundseje eller Statseje — hvilket

Udtryk det ærede Medlem nu ønsker at benytte —, det er, hvorvidt denne Overgang i sig selv er rigtig. (*Bomholt*: Det ærede Medlem gav en urigtig Oplysning). Hvad var det for en Oplysning? (*Bomholt*: Vedrørende Karteller...).

Formanden: Jeg kan ikke tillade disse personlige Samtaler.

Bertel Dahlgaard: Jeg har ingen Oplysninger givet angaaende Karteller. Jeg har sagt, at det ærede Medlems Parti vil lade 300 Teglværker overgaa til Samfunds-eje, og det kan det ærede Medlem læse i sit eget Partis Program. Jeg for min Del har altsaa den Anskuelse, at netop en Industri som Teglværksindustrien aldeles ikke er moden til Socialisering, selv om man i øvrigt er Tilhænger af Socialisering. Men jeg vil gerne sige til det ærede fornærmede Medlem, at jeg har ikke ønsket — og det vil enhver kunne se af min Tale i Gaar — i denne Forbindelse at anføre noget bittert Ord om, at Socialdemokratiet er gaaet over i denne Socialiseringspolitik. Det er Socialdemokratiets Ret at gøre dette, og jeg tillader mig at føje til, at jeg i mine Udtalelser i Gaar har givet en Vurdering af Betydningen af, at Socialdemokratiet fulgte den folkelige Linie, jeg har set dette Parti følge i et Samarbejde gennem mange Aar. Mine Udtalelser var af en saadan Karakter, at der slet ikke er Plads for nogen Følelse af Fornærmelse hos det ærede Medlem paa det ærede Medlems Partis Vegne.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg vil gerne sige til det ærede indsigtfulde Medlem, at for mig er det af ringe Interesse at faa at vide, at det ærede Medlem i Finansudvalget under den Behandling, som dør er foretaget af enkelte Poster, har kunnet finde en eller anden Enkelthed, han efter sit Skøn maatte mene, at Bramsnæs eller H. P. Hansen eller V. Buhl vilde have set anderledes paa. Det er underordnet. Det afgørende for mig er: hvilke Dispositioner af Betydning kunde være undgaaet i den Situation, vi er inde i? Det er et, jeg har bedt det ærede Medlem pege paa, og jeg har fremhævet Gang paa Gang, hvordan vi har været inde i en Tvangssituation, jeg har understreget det i min Forelæggelsestale og senere, og nu synes jeg, at det vilde være rart fremfor at bevæge sig i Skøn eller Tilfældigheder virkelig konkret at faa at vide: Mener det ærede Medlem, at der paa afgørende Punkter er truffet Dispositioner, som ikke kan holde?